

Fitxa Tècnica	
TÍTOL:	Santa Maria del Mar
Autor:	Berenguer de Montagut i Ramon Despuig
Cronologia:	1329-1383
Tipologia:	església
Materials:	Pedra i vidre
Estil:	Gòtic
Localització:	Barcelona (Espanya)

Descripció Formal

-Aspecte robust amb predomini de línies horitzontals
volumetria exterior s'estructura en tres nivells:

capelles, s'obren finestres estrets apuntats.

les naus laterals, sostingudes per contraforts amples i la nau central.

-La façana principal, flanquejada per dues altes torres octogonals, es divideix en dos nivells (pla horitzontal)

-Cos inferior: Gran portalada, coronada per un gablet i una decoració escultòrica discreta (timpà i laterals)

-Nivell superior: Gran rosassa de traceria flamigera del segle XV, amb dos poderosos contraforts coronats per pinacles.

Interior: Volta de creueria, planta de saló de tres naus, separades per vuit esveltes columnes octogonals que divideixen l'espai longitudinal en quatre trams.

-El presbiteri (semicercle format per vuit columnes) està envoltat per un deambulatori amb 9 capelles radials.

En aquestes naus s'hi obren 22 capelles disposades sense continuïtat, que omplen l'espai deixat pels contraforts.

-Espai molt ampli, vertical i diàfan per: Absència de transsepte, Nombre reduït de

columnes, ornamentació escassa i poca diferència d'alçada entre la nau central i les laterals

Il·luminació natural de l'interior, gràcies a finestres dels murs i òculs situats entre la coberta de la nau central i les naus laterals.

Entorn i Integració urbanística

Situada al nucli del barri barceloní de la Ribera, centre de l'activitat econòmica de la ciutat ja a l'Edat Mitjana.

L'entorn monumental: el conformen una sèrie d'edificis situats entre l'església i la muralla de Mar, dels quals només s'ha conservat, parcialment, la Lotja.

Funció contingut i significat

S'inscriu en el procés d'expansió urbana i d'intensa activitat constructiva que va experimentar la ciutat de Barcelona durant el segle XIV.

Al mateix lloc hi havia (Santa Maria de les Arenes), havia estat consagrat a la devoció mariana i que, amb el desenvolupament de la ciutat es va anar fent insuficient.

Gràcies al creixement econòmic derivat de l'expansió catalana pel Mediterrani, se'n va poder construir un de nou al mateix emplaçament.

Segons la llegenda, al lloc on s'aixecà el temple va ser enterrada, al segle IV, santa Eulàlia, patrona de Barcelona.